Josep Arenas

Tota una vida al front d'una empresa familiar

ARIADNA GUASCH / FOTO: JORDI FARRÚS

Quan a en Josep Arenas li demanem que ens expliqui què significa viure a Alella, es queda callat uns instants. "Alella és una gran família" afirma amb solemnitat. Hi viu des que va néixer i ha vist el creixement que ha experimentat el poble en els últims anys. "Però quan el diumenge vaig a comprar el pa, és com sempre, em trobo veïns, amics, tots ens coneixem". En Josep Arenas va néixer al mateix municipi d'Alella, en una família vinculada al sector de l'hortofloricultura. "Tu saps quines flors són les dàlies?" pregunta. I és que les dàlies, o el que va passar als bulbs de les dàlies, és un dels motius que va afavorir l'origen del Garden Arenas, avui convertit en una institució al municipi d'Alella.

"A la meva família tota la vida ens havíem dedicat al cultiu de flors, sobretot de dàlies, i les veníem al mercat, fins el dia que els bulbs van agafar una malaltia i vam perdre tota la producció". En Josep recorda com van ser els inicis del Garden Arenas. "Després de donar voltes i més voltes, vam arribar a la conclusió que calia diversificar. Vam establir contactes en unes reunions que es van fer de l'Associació espanyola de Garden Centers a València, i la Maria i jo vam començar a considerar la possibilitat d'obrir un petit local on vendre flor i planta". "Ho vam rumiar molt" puntualitza en Josep, "i és que sospesàvem tots els pros i els contres, allò significava treballar tots els caps de setmana, tenir molt poc temps per als fills, que aleshores eren petits, i per als amics. Però finalment ens vam decidir". I el dia de Sant Josep de l'any 1974, en Josep i la Maria van obrir el Garden Arenas.

> Patriarca i empresari, hereu d'un negoci de floricultura, va iniciar el Garden Arenas fins aconseguir convertir-lo en una institució de referència a Alella.

Aleshores no sabien que aquell petit local on venien flors, plantes, testos i terra s'acabaria convertint en tota una institució a Alella. Aleshores ignoraven que ampliarien el negoci, que vendrien objectes de decoració per a la casa i el jardí, que la gent vindria a casa seva a comprar barbacoes, que ampliarien el local, que hi hauria deu persones treballant. No, tot això no ho sabien en Josep i la Maria. Només sabien que calia obrir cada dia, que les coses "s'havien de fer ben fetes i que els productes i els serveis que oferíem havien de ser de qualitat", en Josep reflexiona sobre la seva manera d'entendre la feina. "Aquesta és la filosofia de treball que hem tingut sempre", explica. En Josep i la Maria escoltaven les demandes dels clients, quines eren les seves necessitats, i es van atrevir a provar noves línies de negoci "n'hi ha algunes que han funcionat i s'han consolidat, com la floristeria o el mobiliari de jardí, i altres que no han acabat de quallar". I en Josep i la Maria han sabut transmetre aquesta filosofia de treball als seus fills, que avui són al capdavant del negoci: la Mireia, en Lluís i la seva dona, la Marta.

En Josep reflexiona sobre l'evolució de la feina en aquests quaranta anys i constata que "les dificultats d'ara no són les d'abans. La configuració de la vida fa que costi molt gestionar el dia a dia. Abans, amb il·lusió i esforç era possible tirar endavant i fer créixer els projectes; avui dia, és molt complicat, sembla que la il·lusió i l'esforç no són suficients", comenta amb un to de veu greu. Tot i això, les seves paraules també destil·len optimisme, "com a societat n'aprendrem molt, alguna cosa en traurem de tot això que estem vivint, reprendrem el sentit de la responsabilitat".

Durant un temps, en Josep i la Maria tancaven un dia a la setmana, els dimarts, però "cal adaptar-se a les circumstàncies", i des de fa uns anys, el Garden Arenas és obert cada dia, de dilluns a dissabte de nou del matí a vuit del vespre, i els diumenges i festius, de nou a dues. "Ara són deu persones treballant", informa, "han organitzat un sistema de torns per tenir el Garden obert tots els dies de la setmana". En Josep puntualitza que el diàleg i la comunicació són dos pilars fonamentals en la seva manera d'entendre la vida i la feina, per això, "el tracte amb tothom que treballa al Garden és absolutament familiar".

En el seu temps lliure en Josep gaudeix de la seva faceta d'avi. "Tinc vuit néts!" exclama amb satisfacció. I no s'oblida mai del que és, que és el que ha fet tota la vida: jardiner. Li apassiona netejar el jardí, passejar-hi, arrencar males herbes, plantar noves varietats de plantes, vigilar-ne el creixement. "Per tenir un jardí a mitges, es millor no tenir-lo", somriu.

En Josep Arenas reflexiona sobre l'evolució dels gustos i dels costums de la gent. "T'has fixat que la gent torna a tenir un hort a casa seva?" I és per això, que al Garden Arenas han destinat un espai de quinze a vint metres quadrats a oferir planter i serveis per al manteniment de l'hort. "La gent vol tornar a menjar tomàquets i enciams com abans, fa uns anys això no passava, i ara encara que es tingui poc espai, cada vegada és més freqüent que la gent es faci un petit hort al jardí". En Josep ens explica que ell també en té un d'hort, a la Cerdanya. Té ganes de gaudir del seu temps lliure pujant-hi més sovint i compartir l'afició de la Maria a l'òpera i a la música clàssica.

Al Garden Arenas s'hi dirigeixen habitants d'Alella, però també de diferents punts del Maresme, Badalona i Barcelona, no només buscant una flor o una planta concreta entre la immensa varietat que hi ha disponible, o per comprar un moble de jardí o per agafar idees per a la decoració de casa, sinó que la gent també es dirigeix al Garden Arenas buscant consell sobre quina planta posar a aquell racó de casa on hi toca el sol tot el dia, o quines flors necessiten més atencions o quines són més sofertes; i els clients expliquen si tenen temps o no en tenen de cuidar el jardí, i al Garden Arenas poden oferir-li aquells serveis que s'adeqüen a les seves necessitats.

Des del Garden Arenas, en Josep i la seva família han escrit un tros de la història d'Alella, de les que s'expliquen i es fan cada dia, de les que creixen a poc a poc, com les plantes, els arbres i els arbusts. Després de tants anys, en Josep ens parla de l'olor de poniol i "tu sabies que el lledoner és un dels arbres més antics de Catalunya?". Ell no es decanta per cap flor en concret, "però la Maria sí que en té una de preferida. Saps quina és? La frèsia". ●